

EXODUS IX: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

54

DAAR na zeide de HEERE tot Mozes, Gaat in tot Pharao: en spreek tot hem, Alzo zeid de HEERE de God der Hebreën, Laat myn volk trekken, dat het my diene. Want zo gy ze weigerd te laten trekken, en gy haar noch met geweld ophoudet: Ziet, de hand des HEEREN zal zyn over u vee dat in het veld is, over de paarden, over de ezelen, over de kemelen, over de runderen, en over het klein vee: door eene zeer zwaare pestilentie. En de HEERE zal eene afzonderinge maaken tusfen het vee der Israëlitén, en tusfen 't vee der Egiptenaaren: dat daar niets en sterve van alles dat der kinderen Israëls is. En de HEERE bestemde eenen zekeren tyd, zeggende: Morgen zal de HEERE deze zaake in dit land doen. En de HEERE deede deze zaake des anderen daags, en al het vee der Egiptenaaren stierf: maar van het vee der kinderen Israëls en stierf niet een. En Pharao zond 'er heenen, en ziet, van het vee Israëls en was niet tot een toe gestorven: doch het herte Pharaos werd verzwaaard, en hy en liet het volk niet trekken.

PSALM LXXVIII: 50.

Hy woeg een pad, voor zynen toorn: hy en onttrok haare ziele niet van den dood: en haar gedierte gaf hy aan de pestilentie over.